

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316201962
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vyskočová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2316201962.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Andrey Vyskočovej a sudcov Mgr. Michala Novotného a JUDr. Pavla Laczu v sporovej veci žalobcu: SLOVGRAM, nezávislá spoločnosť výkonných umelcov, výrobcov zvukových a zvukovoobrazových záznamov, Bratislava, Jakubovo námestie 14, Bratislava, IČO: 17 310 598, zastúpený: LEGAL CARTEL s.r.o., Na Hrebienku 5433/40, Bratislava - Staré mesto, IČO: 36 677 175, proti žalovanému: GASTROCENTRUM, spol. s r.o., Železničiarska 1556, Galanta, IČO: 31 446 183, zastúpený: JUDr. Vladimír Vágó, advokát, Kpt. Nálepku 724/7, Galanta, o zaplatenie 672 eur s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 11. mája 2017 č. k. 10Cb/9/2016 - 46, takto

r o z h o d o l :

- I. Odvolací súd odvolanie žalovaného proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 11.5.2017 č.k. 10Cb/9/2016-46 **o d m i e t a .**
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 11.5.2017 č.k. 10Cb/9/2016-46 v odvolaní napadnutej časti výrokov II. a III. **p o t v r d z u j e .**
- III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 08.02.2016 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 672 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od nasledujúceho dňa po doručení žalobného návrhu do zaplatenia a náhradu trov konania.
2. Súd prvej inštancie vydal dňa 16.02.2016 platobný rozkaz č. k. 10Cb/9/2016-16, ktorým vyhovel návrhu v celom rozsahu, proti ktorému podal v zákonnej lehote žalovaný odpor s odôvodnením vo veci samej, čím sa podľa § 174 ods. 2 C.s.p. platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil a súd vo veci nariadil pojednávanie.
3. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 552 eur s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 552 eur od 15.03.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom II. súd v ostatnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 68 % trov konania.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 190 ods. 1 zákona č. 185/2015 Z.z., § 78 ods. 1, § 78 ods. 4 písm. b), § 78 ods. 5, § 79 ods. 1, § 81 ods. 1 písm. a), h), j), § 5 ods. 14, § 65 ods. 1, 2, §67 ods. 1 zákona č. 618/2003 Z. z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (ďalej len „autorský zákon“), § 489, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 C.s.p.

5. Súd z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca vydal Sadzobník pre vyberanie odmien výkonným umelcom a výrobcom hudobných zvukových a zvukovo-obrazových záznamov za vykonávanie verejného prenosu prostredníctvom ľubovoľného technického zariadenia účinný od 1. januára 2013 pri stravovacom zariadení do 100 m² vo výške 80 eur ročného paušálu, pri wellness centre 160 eur, pri penzióne za zvukovo- obrazový prijímač na izbe vo výške 16 eur a sadzobník účinný od 1. januára 2014, v zmysle ktorého pri stravovacom zariadení do 100 m² sa platí ročný paušál vo výške 80 eur, pri wellness centre 160 eur a za zvukovo- obrazový prijímač na izbe vo výške 16 eur.

Žalovaný uzatvoril hromadnú licenčnú zmluvu s organizáciou kolektívnej správy práv: SOZA - Slovenský ochranný zväz autorský pre práva k hudobným dielam, Rastislavova 3, 821 08 Bratislava 2, IČO: 178 454, DIČ: 2020795601, IČ DPH: SK2020795601, v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal SOZE platiť autorskú odmenu podľa platného Sadzobníka SOZA za prísľuchovú hudbu reprodukovajúcu technickým zariadením nachádzajúcim sa na izbách - počet televízorov 13 a na recepcii v počte jedného zariadenia. Žalobca vyzval žalovaného listom z 24. septembra 2015, aby zaplatil 672 eur, pretože si nesplnil povinnosť podľa § 65 a § 67 autorského zákona.

Žalobca ochraňuje práva v zmysle autorského zákona, udeľuje licencie - zmluvy, ktoré umožňujú uskutočňovanie verejného prenosu, vyberá odmeny a tie následne rozdeľuje výkonným umelcom a výrobcom v zmysle Vyúčtovacieho poriadku žalobcu. Na výkon činnosti žalobcu Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky udelilo 23. júna 1998 oprávnenie č. 3/1998 na výkon kolektívnej správy práv podľa autorského zákona, ktoré bolo zmenené rozhodnutím z 18. októbra 2004 vydaním oprávnenia č. 3/2004. Na základe rozsudku Súdneho dvora zo 7. decembra 2006 vo veci C-306/05, Súdny dvor rozhodol takto: 1. Hoci samotné zabezpečenie fyzických zariadení nepredstavuje ako také verejný prenos v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, poskytovanie signálu hotelovým zariadením prostredníctvom televíznych prijímačov klientom, ktorí sú ubytovaní v izbách tohto zariadenia, predstavuje nezávisle od používanej techniky prenosu signálu verejný prenos v zmysle článku 3 ods. 1 tejto smernice. 2. Súkromná povaha izieb hotelového zariadenia neodporuje tomu, aby sa v nich uskutočňovaný prenos diela prostredníctvom televíznych prijímačov považoval za verejný prenos v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29.

Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žalovaný v rámci obchodnej činnosti prevádzkuje Penzión VIKTÓRIA s kapacitou 35 lôžok, pričom každá izba je vybavená okrem iného aj televízorom s káblou prípojkou a wellness barom. Na základe predloženej hromadnej licenčnej zmluvy súd zistil, že žalovaný pri uzavretí tejto zmluvy sám uviedol, že penzión má 13 televízorov a na recepcii 1 technické zariadenie. Na základe tejto skutočnosti a sadzobníka súd za rok 2013 vypočítal odmenu za wellness v zmysle bodu A./ Sadzobníka účinného od 1. januára 2013 „Športové a zábavné prevádzky“ primeraná odmena vo výške 160 eur, pričom žalobca si uplatnil sumu 80 eur za obdobie od 1. januára 2013 do 31. decembra 2013 a za penzión s izbami s počtom zvukovo-obrazových prijímačov 13 ks - v zmysle Sadzobníka B./ účinného od 1. januára 2013 primeraná odmena za „ ubytovacie zariadenie „ vo výške 16 eur, pričom žalobca si uplatnil 8 eur za 1 ks, spolu 104 eur za predmetné obdobie, čo spolu činí 184 eur / 40 + 104 /. Rovnaký výpočet žalobca použil aj za roky 2014 a 2015, takže spolu žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť / 184 x 3 / 552 eur.

6. Súd prvej inštancie žalobcu v časti uplatnenej odmeny za bar s rozlohou do 100 m² zamietol, nakoľko žalobca svoje tvrdenie, že v bare žalovaného sa nachádzalo nejaké technické zariadenie, za ktoré by mal zo zákona žalovaný platiť odmenu nepreukázal a žalovaný toto jeho tvrdenie poprel.

7. Súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že súd podľa úspechu žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 68 % trov konania. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku.

8. Žalovaný v podaní označenom ako odvolanie žalovaného proti rozsudku, doručené súdu prvej inštancie dňa 25.05.2017 uviedol, že bližšie svoje odvolanie skutkovo a právne odôvodní v lehote 5 dní. Žalovaný následne podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 01.06.2017, označeným ako podrobnejšie zdôvodnenie odvolania uviedol, že sa odvoláva proti I. výroku napadnutého rozsudku a žiadal napadnutý rozsudok zrušiť za účelom doplnenia dokazovania. Žalovaný uviedol, že síce je mu daná zákonná povinnosť v zmysle § 65 ods. 1,2 a § 67 ods. 1 zák. č. 618/2003, avšak každé jedno zariadenie resp. jeho zákonná povinnosť uhrádzať žiadané sumy treba posudzovať individuálne a to predovšetkým podľa miery funkčnosti toho ktorého zariadenia a taktiež prihliadnuť na jeho osobitosti. Sadzobník použitý v konaní bol vytvorený žalobcom a jeho obsahom súd pri posudzovaní nárokov nie je viazaný. Súd sa uspokojil iba s konštatovaním zástupcu žalobcu, že pri podaní žaloby vychádzal z údajov dodaných mu klientom, pričom na pojednávaní neposudzoval žiadne iné dôkazy, ktoré by podporili tvrdenia žalobcu.

9. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti, v ktorej súd žalobu zamietol a v časti, v ktorej priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 68 % a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil v odvolaní napadnutej časti tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi 120 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 120 eur od 16.03.2016 do zaplataenia a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100 % a náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % trov konania. Odvolateľ sa nestotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý zamietol žalobu v časti uplatnenej odmeny za bar s rozlohou do 100 m², s odôvodnením, že žalobca nepreukázal, že by sa v tomto zariadení nachádzalo technické zariadenie, za ktoré by mal zo zákona žalovaný platiť odmenu. Žalobca už vo vyjadrení k odporu zdôraznil, že žalovaný vo svojej prevádzke v rámci baru, wellness a penziónu vykonáva verejný prenos chránených výkonov zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov prostredníctvom technického zariadenia, preto je povinný hradiť odmeny umelcom, výrobcami zvukových a zvukovoobrazových záznamov. Skutočnosť, že v priestoroch prevádzky žalovaného dochádza k verejnému prenosu prostredníctvom ľubovoľného technického zariadenia žalobca preukázal okrem iného s odkazom na internetovú stránku žalovaného. Žalobca predložil s odvolaním niektoré zo zverejnených fotografií z internetovej stránky žalovaného.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný jeho nárok priznaný súdom žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil. Žalovaný vopred neoznámil úmysel používať predmety ochrany podľa autorského zákona spravované a žalobcom a nedošlo k dohadovaniu podmienok dohody o primeranej odmene, ale predmety ochrany použil priamo, preto ho žalobca dôvodne vyzval na splnenie povinnosti.

11. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

12. Podľa ust. § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 C.s.p. možno odvolanie odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 373 ods. 1 C.s.p. ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

Podľa ust. § 386 písm. d) C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

Civilný sporový poriadok upravuje náležitosti odvolania v ust. § 363 tak, že v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolateľ môže rozsah, v akom rozhodnutie napáda, rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 364 C.s.p.), a rovnako do uplynutia lehoty na podanie odvolania môže meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie (ust. § 365 ods. 3 C.s.p.). Súd má povinnosť vyzvať odvolateľa, ak jeho odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučiť ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd však na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva (ust. § 373 ods. 1 C.s.p.).

Odvolací súd zistil, že podanie žalovaného označené ako odvolanie žalovaného proti rozsudku, doručené súdu prvej inštancie dňa 25.5.2017 neobsahuje žiadne dôvody odvolania, teda nie je z neho zrejmé, v čom toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje odvolateľ za nesprávny, keď aj sám odvolateľ v podaní uviedol, že bližšie svoje odvolanie skutkovo a právne odôvodní v lehote 5 dní.

Z obsahu spisu a z pripojenej doručky bolo zistené, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bol advokátovi žalovaného doručený 11.05.2017 (č.l. 50), zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie začala plynúť najbližší nasledujúci deň, teda 12.05.2017 a posledný deň tejto lehoty pripadol na deň 26.05.2017 t.j. piatok, ktorý bol posledným dňom, kedy bolo možné podať včasné odvolanie. Žalovaný prostredníctvom advokáta doplnil odvolacie dôvody podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 1.6.2017, teda po uplynutí lehoty na podanie odvolania.

Nakoľko odvolacie dôvody je možné dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania v zmysle citovaného ust. § 365 ods. 3 C.s.p., na odvolacie dôvody žalovaného doplnené po uplynutí zákonnej lehoty odvolací súd nemohol prihliadať.

Nakoľko žalovaný v odvolaní do uplynutia lehoty na podanie odvolania neuviedol žiadne odvolacie dôvody, prečo považuje za nesprávne napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 552 eur s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 552 eur od 15.03.2016 do zaplatenia, a v tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie odvolateľa nevyzýva, absencia relevantného odvolacieho dôvodu je vadou odvolania, pre ktorú nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

Nakoľko odvolanie žalovaného proti výroku I. napadnutého rozsudku neobsahovalo žiadny odvolací dôvod, pričom pre túto vadu odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať, odvolací súd odvolanie žalovaného v tejto časti podľa ust. § 386 písm. d) C.s.p. odmietol a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie žalobcu proti výrokom II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie a nevyžaduje si to ani verejný záujem (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

14. V prípade podaného odvolania dôvodmi odvolania, ktoré odvolateľ uviedol v odvolaní do uplynutia lehoty na podanie odvolania je súd viazaný, čo znamená, že prítomnosť iných odvolacích dôvodov, než ktoré odvolateľ uviedol, odvolací súd pri prieskume rozhodnutia a postupu súdu prvej inštancie nebude zisťovať a ak aj v odvolacom konaní vyšli najavo, nemôže na ne prihliadať.

15. Predmetom odvolacieho prieskumu bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh žalobcu na zaplatenie sumy 120 eur s prísl., ktorý si žalobca uplatnil voči žalovanému z dôvodu neplnenia si povinnosti zo strany žalovaného uhradiť primerané odmeny výkonným umelcom a výrobcom zvukových a zvukovo-obrazových záznamov, ktorých práva žalobca chráni, zastupuje na základe a v rozsahu udeleného Ministerstvom kultúry SR na výkon kolektívnej správy a práv súvisiaci s autorským právom v zmysle ust. § 5 ods.14, § 65 ods. 1, § 65 ods. 2, § 67 ods. 1 autorského zákona a zákona č. 185/2015 Z.z. a to konkrétne za bar s rozlohou do 100 m², v zmysle bodu A. Sadzobníka účinného od 1.1.2013 primeraná odmena za „stravovacie a pohostinské prevádzky“, v ktorom sa malo nachádzať technické zariadenia, za ktoré mal žalovaný zo zákona platiť odmenu.

16. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti strany, ktorá nesplnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 132 ods. 1 C.s.p. alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

Dokazovanie je procesným právom upravený postup súdu a strán, účelom ktorého je získanie poznatkov dôležitých pre rozhodnutie súdu, ktorými sa overuje ne/pravdivosť tvrdení v konaní. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je upravené v ust. § 132 a § 188 C.s.p., ktoré stanovuje dôkaznú povinnosť v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na procesnej strane sporu.

Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je záver o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý je podkladom pre záver o tom, či a do akej miery účastník splnil svoju povinnosť preukázať skutkové tvrdenia. Také hodnotenie dôkazov, ktoré vyznie v záver, že pravdivosť skutkových tvrdení nemožno potvrdiť ani vylúčiť, povedie k tomu, že rozhodnutie súdu vyznie nepriaznivo pre účastníka, ktorého pravdivosť tvrdení mala byť preukázaná (porov. rozsudok NS SR sp. zn. 6 MCdo 1/2010). Zjednodušene povedané, určitú skutočnosť možno považovať za dokázanú v konaní, ak sudca postupom podľa § 191 C.s.p. z vykonaných dôkazov nadobudne odôvodnené vnútorné presvedčenie o tom, že táto skutočnosť z týchto dôkazov a obsahu celého konania naozaj vyplýva.

Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jej tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

Ak teda žalobca v konaní tvrdil, že žalovaný mal v bare, ktorý mal byť stravovacou prevádzkou, technické zariadenie schopné reprodukovat' záznamy verejných prenosov prostredníctvom technických zariadení, za ktoré by mal zo zákona žalovaný platiť odmenu, bolo jeho povinnosťou špecifikovať toto zariadenie, označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Z obsahu spisu vyplýva, že zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 12.4.2017 uviedol, že žalovaný nedisponuje stravovacím zariadením v zmysle Sadzobníka žalobcu, a že v priestoroch wellness a baru sa nenachádzajú technické zariadenia, na čo zástupca žalobcu uviedol, že on mal tieto informácie od klienta, teda od žalobcu a ani netvrdil, že by tieto informácie pochádzali z iných konkrétnych zdrojov. Zástupca žalobcu na pojednávaní na preukázanie tvrdení, že v priestoroch baru žalovaného sa nachádzalo v rozhodnom období technické zariadenie, ktoré ani bližšie nešpecifikoval, nepredložil žiadne prostriedky procesného útoku ani nenavrhol v tomto smere doplniť dokazovanie.

Podľa § 366 písm. d) C.s.p., prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Žalobca až spolu s odvolaním predložil listinný dôkaz a to fotografie z webu žalovaného, z ktorých by malo podľa neho vyplývať, že TV prijímače sa nachádzajú tak v každej izbe v rámci penziónu aj v rámci

baru. Vzhľadom k tomu, že žalobca v odvolaní netvrdil a ani neodôvodnil, prečo tieto nové prostriedky procesného útoku, ktoré predložil až v odvolaní, nemohol použiť v doterajšom priebehu konania bez svojej viny, odvolací súd na tieto novoty v odvolacom konaní v súlade s citovanými ust. § 373 ods. 4 C.s.p v spojení s ust. § 366 písm. d) C.s.p. nemohol prihliadnuť.

Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v spore neunesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o dôvodnosti nároku na odmenu v sume 120 eur s prísl., preto muselo rozhodnutie súdu vyznieť v tejto časti v jeho neprospech, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok v zamietajúcej časti vo výroku II. ako vecne správny potvrdil a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

17. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vypracovávať.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument sporovej strany, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

18. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď vyhovel žalobe žalobcu tak, ako je uvedené vo výroku II. napadnutého rozsudku, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti vrátane závislého výroku o trovách konania, ktoré rozhodnutie žalobca žiadnym spôsobom nespochybnil, ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

19. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p., keď v odvolacom konaní bol úspech strán sporu porovnateľný, preto žiadnej z nich nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

20. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie za podmienok ustanovených v § 420 a § 421 C.s.p. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozsudku na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ak nejde o prípady § 429 ods. 2 C. s. p. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.